

ਸਚਾ ਆਪਿ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੇ ਨਿਆਉ॥

(ਗੁ.ਗ੍.ਸਾ. 549)

ਸੱਚੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀਉ !

ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਨਮਸਕਾਰ ।

ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀਉ ! ਇੱਕ ਸੇਵਾਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਰਾਹੀਂ ਦਾਸ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੁੱਜਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਅੱਗੇ ਪੁੱਜ ਕੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਵਾਂ।

ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀਉ ! ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਤਾਂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹੋ, ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ :

ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ॥

(ਗੁ.ਗ੍.ਸਾ. 624)

ਪਰ ਭੋਲੀ-ਭਾਲੀ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਗਿਆਤ ਲਈ ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਰਾਹੀਂ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੁੱਜ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਭਲਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਫਾਈਲ ਭੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਅਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਤਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚਲੀ ਸੱਚਾਈ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਖਤ ਚਵਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਅਦਬ ਲਈ ਜਾਗ ਉਠਣ।

ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਕੂਕਰ,

5 ਦਸੰਬਰ 2009

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ

ਸਾਬਕਾ ਸੇਵਾਦਾਰ,

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ,

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਨੱਥੀ : ਸਬੰਧਿਤ ਸੀ.ਡੀ./ਵੀ.ਸੀ.ਡੀ. -

ਰਾਚੈਸਟਰ, ਯੂ.ਐਸ.ਏ. ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ ਕੀਰਤਨ,

ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ ਕੀਰਤਨ,

ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ ਕੀਰਤਨ,

ਸਾਬਕਾ ਜਥੇਦਾਰ ਭਾਈ ਸ਼ਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਲੈਕਚਰ,

ਬੀਬੀ ਜੁਗਰਾਜ ਕੌਰ ਦਾ ਲੈਕਚਰ,

ਗਿਆਨੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਭੇਟਾ : ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਪ੍ਰੈਸ-ਮੀਡੀਆ

ਤਤਕਰਾ

1. ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਬੰਧੀ ਜਾਰੀ ਹੋਏ ਮਤੇ ਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ
 - ੳ. ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ 3
 - ਅ. ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛ ਦਾ ਉੱਤਰ 4
 - ੲ. 6 ਜੂਨ 2008 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ ਗੁਰਮਤਾ 5
 - ਸ. ਤਖ਼ਤ ਸਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋਇਆ ਪੱਤਰ 6
2. ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੰਗ ਮੁਤਾਬਿਕ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ
 - ੳ. ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸੱਦਾ 7
 - ਅ. ਗੁਰੂ ਦਾ ਅਦਬ-ਸਤਿਕਾਰ 9
 - ੲ. ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਫ਼ੈਸਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ 11
 - ਸ. ਇੱਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਤਹਿਤ 12
 - ਹ. ਹਲੂਣਾ - ਕੌਮ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਹਲੂਣਾ 13
3. ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬੇਨਤੀਆਂ 14
4. ਡਾ. ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹਿੰਦੀ ਅਨੁਵਾਦ 16
5. ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਲੇਖ 30
6. ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਪਦਮ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਰਸ਼ਨ' 31
7. ਵੈਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪਿਆ ਲੇਖ 32
8. ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਨਾਮ 35
9. ਗਿਆਨੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਾਬਤ 36

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਬੰਧੀ ਜਾਰੀ ਹੋਏ ਮਤੇ ਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ

ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ

...

4. ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਜੁੜ ਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ
ਗੁਰਦੁਆਰੇ

....

- (ਹ) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਵਾਕਰ (ਤੁੱਲ) ਕਿਸੇ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਅਸਥਾਪਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੀਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅਨਮਤ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਮੌਕੇ ਇਕੱਤ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ।

(ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ

- ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ)

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛ ਦਾ ਉੱਤਰ

ਮਿਤੀ 6.7.1973 ਨੂੰ ਸ੍ਰ. ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 'ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖ਼ਾਲਸਾ' ਅਤੇ 'ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨ' ਰਚਨਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੇਠਾਂ ਦਰਜ ਹੈ।

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹ

ਦਫ਼ਤਰ - ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਸਮੁੰਦਰੀ ਹਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਨੰ: 366723/4-8-73

ਸ੍ਰ. ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ

ਕਾਟੋਜ, ਲੋਅਰ ਮਾਲ, ਕਸਾਉਲੀ (ਹਿ:ਪ੍ਰ)

ਪ੍ਰਯੋਜਨ : ਧਾਰਮਿਕ ਪੁੱਛ ਸਬੰਧੀ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਜੀ,

ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਪੱਤਰਕਾ ਮਿਤੀ 6-7-73 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਜਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ :-

1. "ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖ਼ਾਲਸਾ" ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਹਰੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਪੰਥਕ ਫ਼ੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਤੇ ਸ਼ੰਕਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।
2. "ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨ" ਜੋ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇਹ "ਦਸਮੇਸ਼ ਬਾਣੀ" ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਹਿੰਦੂ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਸਾਖੀਆਂ ਦਾ ਉਤਾਰਾ ਹੈ।

ਸ਼ੁਭ ਚਿੰਤਕ,

ਸਹੀ - ਮੀਤ ਸਕੱਤਰ

(ਗੁਰਬਖ਼ਸ਼ ਸਿੰਘ)

ਧਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਮੇਟੀ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ

Sri Akal Takhat Sahib, Sri Amritsar (Pb.) India

ਨੰਬਰ: 3/08/3143.

ਮਿਤੀ: 6-6-08...

ਅੱਜ ਮਿਤੀ 23 ਜੇਠ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ 480 (06 ਜੂਨ 2008) ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ
ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਇਕੱਠ੍ਹਤਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਗੁਰਮਤਾ - ੧

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ 300 ਸਾਲਾ ਗੁਰਤਾ ਗੱਦੀ ਦਿਵਸ ਸਮੁੱਚੇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਲਈ
“ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ-ਗੁਰੂ ਪੰਥ” ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ “ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਉ ਗ੍ਰੰਥ” ‘ਤੇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਅਮਲ ਕਰਦਿਆਂ
ਹੋਇਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਾਗਤਿ ਜੋਤਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਸਹਿਤ
ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਨੇ ਹਰ ਕੌਮੀ ਸੰਕਟ ਦੀ ਨਿਵ੍ਰਤੀ ਲਈ ਜੁਗੋ-ਜੁਗ ਅਟੱਲ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਬੰਧੀ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਲੋੜਾ
ਹੈ। ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਵਲੋਂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ, ਨਿਤਨੇਮ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਚਾਰ ਲਈ
ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਖੜਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਸਮੁੱਚੇ
ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਨੂੰ ਵਿਦਿਤ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਨਿਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ, ਪਰ
ਇਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਆਪ ਜੀ
ਵਲੋਂ ਗੁਰਤਾ ਗੱਦੀ ਕੇਵਲ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
(ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ)
ਜਥੇਦਾਰ

ਤਖਤ ਸਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋਇਆ ਪੱਤਰ

**TAKHAT SACHKHAND SRI HAZUR ABCHALNAGAR SAHIB,
NANDED - 431 601 (MAHARASHTRA) INDIA.**

PHONE No. : 02462-34813, 40083, 41266 Fax No. 91-02462-34812.

Ref No.

Date :

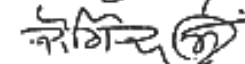
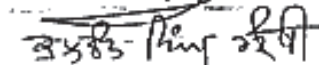

Ref No./146/98 9

੦. ਜੀਰਮਤਾ

Date 5.9.98

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਤਖਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਅਬਿਚਲਨਗਰ ਸਾਹਿਬ, ਨਾਂਦੇੜ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਜਨੀਕ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਜੀ ਅਤੇ ਦੋਨੋਂ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਲੋਂ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਨ ਗੁਰਪੁਰਬ ਮਿਤੀ 25-12-98 ਜੋ ਕਿ 23 ਧੇਰ ਸ਼ੁੱਧੀ ਮਤਮੀ ਦਿਨ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਨੂੰ, ਪੂਰਾਤਨ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਪਰੰਪਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਤਾਂ ਵੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਪੂਰਬ ਮਿਤੀ 25-12-98 ਨੂੰ ਹੀ ਮਨਾਉਣ। ਕਿਉਂਕਿ ਤਖਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਅਬਿਚਲਨਗਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਅੱਜ ਤੱਕ (26) ਛੱਬੀਸ ਜੱਥੇਦਾਰ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ (24) (ਚੋਬੀਸ) ਜੱਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬਾਨ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ। ਸਿਰਫ (2) ਦੇ ਜੱਥੇਦਾਰ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ (ਲੋਕਲ) ਦੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ 24 ਜੱਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਜੋ ਪੂਰਾਤਨ ਮਰਿਯਾਦਾ ਚਲਾਈ ਹੈ, ਅੱਜ ਉਹੀ ਪੂਰਾਤਨ ਮਰਿਯਾਦਾ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਤੇ ਉਸ ਪੂਰਾਤਨ ਮਰਿਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਤਸਵ ਗੁਰਪੁਰਬ ਮਿਤੀ 25-12-98 ਨੂੰ ਮਨਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਲਾਵਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਤਾਂ ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਮਰਿਯਾਦਾ ਭੰਗ ਕਰਨੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰਿਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਇਹ ਤਯ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਤਸਵ ਗੁਰਪੁਰਬ ਕੇਵਲ 25-12-98 ਨੂੰ ਹੀ ਮਨਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਚੀ ਤਯ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ (ਗੁਰੂਧਾਮ) ਅਤੇ ਤਖਤਾਂ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ 800 ਸਾਲਾ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਸਾਜਣਾ ਦਿਵਸ ਪਾਵਨ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਵਿਰ-ਤਿੰਨ-ਬਾਣੀਆਂ (ਸ੍ਰੀ ਜਪੁ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਵੈਯੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ) ਦਾ ਖਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਹਨ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾਤਨ ਮਰਿਯਾਦਾ (ਪੂਰਾਤਨ ਮਰਿਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ) ਮਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਤਖਤਾਂ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਰ ਖੁਭ ਸਮਾਂ ਬਾਅਦ ਯਾਲੀ (1932) ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰੰਤੂ ਤਖਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਅਬਿਚਲਨਗਰ ਸਾਹਿਬ, ਨਾਂਦੇੜ ਅਤੇ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ, ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਅੱਜ ਵੀ ਉਸੀ ਸਨਮਾਨ ਤੇ ਪੂਰਾਤਨ ਮਰਿਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਮੂਹ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਅਪਿਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਉਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ 300 ਸਾਲਾ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਸਾਜਣਾ ਦਿਵਸ ਮਨਾਇਆ ਸਫਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੀਏ।

- 1) ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਹਜ਼ੂਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਜੱਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ
- 2) ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਮਿਤ ਜੱਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ
- 3) ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਾਹਿਬ
- 4) ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਮਿਤ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਾਹਿਬ
- 5) ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਆਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪੁਸ਼ੀਆਂ ਸਾਹਿਬ

ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੰਗ ਮੁਤਾਬਿਕ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸੱਦਾ

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ,

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ॥

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ! ਮੈਨੂੰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਦੁਖ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ, ਪੰਥ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਰਬ-ਉੱਚਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਪੰਥ ਤੋਂ ਅਤੇ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅਟੱਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਚਿੱਤਰ ਨਾਟਕ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਕੇ, ਇਉਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਤੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਐਸੇ ਬੇਮੁੱਖ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕੀ ਆਸ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ? ਪਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤੇ ਪੰਥ ਦਾ ਹੌਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਦਾ ਜੱਥੇਦਾਰ ਆਖੇ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਖੜਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੁਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਸਮੁੱਚੀ ਕੌਮ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਸਰਗਰਮ ਹੈ, ਉਥੇ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੋ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤੇ ਨਿਤਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੁਬਿਧਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਦਾਸ ਨੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਨਾਂਦੇੜ ਦੇ ਅਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੰਗਤ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਮਰਤਾ ਸਹਿਤ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰਗੱਦੀ ਦਿਹਾੜਾ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕੀ ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਗੁਰਗੱਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਦੂਜੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਿਉਂ ? ਮੈਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਹੋਏ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਵੀ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਵੇਖ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਹੋ ਹੋਏ ਲਫ਼ਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਕਰਨਾ।

ਅੱਜ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਸਠ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋਈ ਪੰਥਕ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਦਾ ਕੀ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਰਾਬਰ (ਤੁਲ) ਕਿਸੇ ਪੋਥੀ-ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ? ਕੀ ਉਹ ਪੰਥ ਵੱਲੋਂ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਸੀ ? ਸਠ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਚੇਤਾ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਫ਼ਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ?

ਕੀ ਅੱਜ ਫਿਰ 6 ਜੂਨ 2008 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੁਨਾਉਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਗੱਦੀ ਕੇਵਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਬਚਿੱਤਰ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਲਈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਨਾ ਹੋਇਆ, ਤੇ ਮੇਰੇ ਲਫ਼ਜ਼ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਏ ? ਬਾਕੀ, ਨਿਤਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕੀਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਫਿਰ ਇਹ ਗੱਲ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਕਿਉਂ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ?

ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇ

ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ - ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ 300 ਸਾਲਾ ਗੁਰਤਾ ਗੱਦੀ ਦਿਵਸ ਸਮੁੱਚੇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਲਈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ - ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਦਾ ਸੁਨਿਹਰੀ ਮੌਕਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਸੁਨਿਹਰੀ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਠੀਕ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪੁਰਬ ਸਮੇਂ ਲੱਖਾਂ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਨਜਾਣ ਸਿੱਖ, ਜਾਗਤ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜਾ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ, ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਮੱਥੇ ਟੇਕਣ ਤੇ ਪਰਿਕਰਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਨਾਹ ਕਰਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨਿਮਰਤਾ ਸਹਿਤ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾ ਕੇ ਇਸ ਬੇਅਦਬੀ ਨੂੰ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖ ਕੇ ਪਰਿਕਰਮਾ ਕਰੋ, ਮੱਥਾ ਟੇਕੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਗੁਨਾਹ ਦੇ ਉਤਨੇ ਹੀ ਭਾਗੀ ਹੋਵੋਗੇ।

ਇਸ ਲਈ ਪਿਆਰ ਸਹਿਤ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੇ ਜੱਥੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤੇ ਪੰਥ - ਦੋਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਰਬਉੱਚਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵੰਗਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪੰਥਕ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਦੇ ਕੈਲੰਡਰ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੱਲੀਆਂ ਖੜਕਾਉਣ, ਭੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਵਰਤਾਉਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਵਾਂਗੂੰ ਦੂਜੇ ਗ੍ਰੰਥ ਤੋਂ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਕੇ ਪੁਰਬ ਮਨਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੌਮ ਅਗਵਾਈ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸੋ ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਇਹ ਸੁਨਿਹਰੀ ਮੌਕਾ ਹੱਥੋਂ ਨਾ ਗੁਆਓ, ਅੱਗੇ ਲੱਗੋ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਕਰੋ, ਕੌਮ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਗੁਨਾਹ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਤੇ ਪੰਥਕ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਾਓ।

ਹੁਣ ਕੌਮ ਜਾਗ ਪਈ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਦਬ ਕਾਇਮ ਹੋਏ ਬਿਨਾ ਚੈਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੈਠੇਗੀ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਇਸ ਕਾਜ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵੱਧੇਗਾ, ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਨਾਲ ਖੜੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਦਰ ਦਾ ਕੂਕਰ,

22 ਸਤੰਬਰ 2008

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਖ਼ਾਲਸਾ,
ਸਾਬਕਾ ਜੱਥੇਦਾਰ,
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਗੁਰੂ ਦਾ ਅਦਬ-ਸਤਿਕਾਰ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਗੁਰਗੱਦੀ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ

ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ -

ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਿੱਖ ਅਖਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ! ਉਠੋ, ਜਾਗੋ - ਕਦੋਂ ਤਕ “ਇਕਾ ਬਾਣੀ ਇਕ ਗੁਰ” ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਸਹਾਰਾਂਗੇ। ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਵੇਖ ਕੇ ਅਵੇਸਲੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬੇਅਰਥ ਹੈ।

ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਮਨਾਉਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦੇ ਹੱਥ-ਠੋਕਾ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਚਿਹਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਉਸ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਆਚਰਣ-ਹੀਨ ਬਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣੀ ਤੇ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੋ, ਜਾਗੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੋ।

ਵੀਰੋ ! ਸੱਚ ਜਾਣੋ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਖੌਤੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥੀਏ ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਚਿੰਠੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਭੈਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੱਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰ ਦਾ ਕੂਕਰ ਹਾਂ, ਜੇ ਇਕੱਲਾ ਵੀ ਰਹਿ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਲਈ ਕੂਕਦਾ ਰਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਭਲੇ ਲੋਕੋ ! ਜਿਸਦੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਚੈਲੇਂਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਸਿੱਖ ਦਾ ਕਾਹਦਾ ਸਨਮਾਨ ਹੈ।

ਸਿੰਘੋ ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਨਾ ਪੈਸਾ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਸਨਮਾਨ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਝੋਲੀ ਅੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ।

ਵੀਰੋ ! ਆਪਣੇ ਵਿਰਸੇ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਸੰਭਾਲੋ। ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸੋਮੇ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਭੁੱਲ ਕੇ ਵੀ ਕੋਈ ਦੁਬਿਧਾ ਨਾ ਖੜੀ ਕਰੇ। ਇਹ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦੀ ਸਾਜਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਸਲ ਪੋਥੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇ, ਕਦੇ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ 'ਤੇ ਸੁਆਲ ਖੜਾ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਕਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਗੱਦੀ ਨਸ਼ੀਨੀ ਨੂੰ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਕੇ ਆਖੋ ਕਿ ਗੱਦੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਸਿੰਘੋ ! ਗੱਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਗੁਰੂ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਂ, ਪੰਥ ਨੂੰ ‘ਗ੍ਰੰਥ’ ਦੇ ਤਾਬਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਡਾ ਸਿੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਜੀਵਨ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੀ ਤਾਬਿਆਂ ਖੜਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਪਰਣਾਇਆ ਪੰਥਕ ਹੈ।

ਸਿੰਘੋ ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸੇ ਹੀ ਪਦਵੀ ਤੋਂ ਦਾਸ ਨੇ ‘ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਸਮੁੰਦਰੀ ਹਾਲ’ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਨਾ ਸਹਾਰਦਿਆਂ, ਆਪ ਖੁਦ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਨ-ਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਿੰਘਾਸਣ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਸ ਨਾਲ ਜੀਵਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਅੱਜ ਪੰਥ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਅਦਬ ਲਈ ਵਾਹਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਥਕ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਜਿੱਥੇ ਨਿਤਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹਨ, ਉਥੇ ‘ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਰਾਬਰ (ਤੁਲ) ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਜਾਂ ਪੋਥੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ’ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬਰਾਬਰਤਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੱਜ ਆਪਣਾ ਹੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਕੇ ਕਿਉਂ ਗੁਰੂ ਵੱਲੋਂ ਬੇਦਾਵੀਏ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਅੱਗੇ ਵੱਧੋ ਤੇ ‘ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ’ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਥਕ ਅਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੋ ਜਾਂ ਫਿਰ ਪੰਥਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰੀਆਂ ਛੱਡ ਦੇਵੋ।

ਅੱਜ ਸਾਰਾ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਜਾਗ ਉਠਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅਦਬ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਿਨ

ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਰਨਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ, ਮੂਰਤੀਆਂ ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲੱਗਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉਠ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਗੁਰ-ਬਚਨ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ :

**ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ
ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ॥**

(ਗੁ.ਗ੍ਰੰ.ਸਾ. 465)

ਮੈਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਦਾ ਅਦਬ ਕਾਇਮ ਹੋਇਆ, ਬਾਈ ਮੰਜੀਆਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਉਸ ਦਿਨ ਸਿੱਖ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਦਬ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੁਰਸੀਆਂ, ਪਦਵੀਆਂ ਤੇ ਡੇਰੇ ਬਣਾਈ ਬੈਠੇ ਧਾਰਮਿਕ ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਪਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮੇਟੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਲਈ ਜਿਊਣਾ ਸਿੱਖੋ, ਗੁਰੂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕਰਦਾ ਹੈ :

**ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ॥**

(ਗੁ.ਗ੍ਰੰ.ਸਾ. 286)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਦਰ ਦਾ ਕੂਕਰ,

ਫਰਵਰੀ 2008

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ,
ਸਾਬਕਾ ਜੱਥੇਦਾਰ,
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਫ਼ੈਸਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਅਦਬ ਲਈ ਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਏ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਲਈ ਪੰਥ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਫਲਤਾ :

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ (6 ਜੂਨ 2008) ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਲਏ ਗਏ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ! ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਿਤਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਜੋੜਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਮੂਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਰ ਥਾਵੇਂ ਨਿਤਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਥਕ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਅਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗਹਿਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਆਪ ਸਭ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦਾ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਇੱਕ ਹੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨਾਲ (ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰਤਾ-ਗੱਦੀ ਕੇਵਲ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ) ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਤਿਹਾਸ ਜਾਂ ਸਾਹਿਤ ਜਿਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ ਪੜ੍ਹੇ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਦਬ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੇ ਦਿਲੀ ਵਲਵਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਫ਼ੈਸਲਾ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਸਫਲ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਗੁਰਮਤੇ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਬਚਨ (ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ 300 ਸਾਲਾ ਗੁਰਤਾ-ਗੱਦੀ ਦਿਵਸ ਸਮੁੱਚੇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਲਈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਤੇ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਦਾ ਸੁਨਿਹਰੀ ਮੌਕਾ ਹੈ) ਆਪਾਂ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੋ, ਆਪਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਸੁਨਿਹਰੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਥਾਵੇਂ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਸਿੱਖ ਜਜ਼ਬਾਤ ਅਤੇ ਦਾਸ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਾਂ ਹੀ ਚੈਨ ਆਏਗਾ। ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਫ਼ੈਸਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਜ ਲਈ ਮੇਰੀ ਤਨ-ਮਨ-ਧਨ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਸਮੇਤ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵੱਧੋ ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇਵੋ। ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਫ਼ੈਸਲਾ, ਸਫਲ ਹੋਵੇ।

ਦਾਸ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤਕ, ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਾਇਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹਰ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਕਾਲਾ ਚੋਲਾ ਪਹਿਨ ਕੇ ਆਪਣੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਤੇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅਟੱਲ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਅਦਬ ਕਾਇਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੋਂ ਬਾਈ ਮੰਜੀਆਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਉਸ ਦਿਨ ਸਿੱਖ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਲਈ ਜਿਊਣਾ ਸਿਖੀਏ, ਗੁਰੂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕਰਦਾ ਹੈ :

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ॥

(ਗੁ.ਗ੍ਰੰ.ਸਾ. 286)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਦਰ ਦਾ ਕੂਕਰ,

11 ਜੂਨ 2008

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਖ਼ਾਲਸਾ,
ਸਾਬਕਾ ਜੱਥੇਦਾਰ,
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਇੱਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਤਹਿਤ

**ਤੁਹਾ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਰੀਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀਐ
ਤੁਹਾ ਜੇਵਡੁ ਤੁਹੈ ਹੋਈ॥**

(ਗੁ.ਗ੍ਰੰ.ਸਾ. 549)

ਸਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਇਹ ਸੋਧ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਪਦਵੀਆਂ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਗ਼ਲਤਾਨ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਕਾਰਣ ਅੱਜ ਆਏ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਕ ਬਣ, ਬਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਬਸਤਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਰਾਬਰਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੌਦਾ ਸਾਧ ਹੋਵੇ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੂਰਤੀਆਂ ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਡੇਰੇਦਾਰ ਹੋਣ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਰੀਸੇ ਕੱਚ-ਪਿੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਕੱਚੀ ਬਾਣੀ ਰਾਹੀਂ ਸੱਚੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ਰੀਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਲਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ - ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੀ ਕੜੀ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਸਾਰੀ ਅਧੋਗਤੀ ਦਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਨਦਨਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਾਡੇ ਲੀਡਰ ਕਾਗ਼ਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਤੇ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟਾ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਕਿੰਨੀ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵਾਜ਼ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ, ਘਰ ਦੇ ਆਗੂ ਵੀ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੋਹੀ ਵੀ ਡਾਂਗਾਂ-ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਖ਼ਾਮੋਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਾਲਿਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਗੁਰਿਆਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਤਾ 60 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪੰਥਕ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਵਿੱਚ ਪੰਥ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਪੰਥਕ ਅਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਮਰਯਾਦਾ ਪੰਥਕ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਅਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਪੰਥਕ ਮਰਯਾਦਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਮਨਮਤ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਨਾਲ ਤਾਂ ਤਕ ਸਬੰਧ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤਕ ਉਥੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਨਾਲ ਹੀ ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਥ ਦਾ ਸਬੰਧ ਪੰਥਕ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਪੰਥਕ ਅਸਥਾਨਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪੰਥਕ ਮਰਯਾਦਾ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਮਤ ਨੂੰ ਠਲ੍ਹ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪੰਥਕ ਮਰਯਾਦਾ ਨਾਲ ਜੋੜਣ ਵਾਲੇ ਮਤੇ ਕੌਣ ਕਰੇ ? ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੰਥਕ ਮਰਯਾਦਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਖ਼ਾਮੋਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਕਸਰ ਮਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਆਏ ਦਿਨ ਸੌਦਾ ਸਾਧ ਵਰਗੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਕ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਤੇ ਵੱਧਦੇ-ਫੁੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਦਰ ਦਾ ਕੂਕਰ,

20 ਜੂਨ 2008

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਖ਼ਾਲਸਾ,
ਸਾਬਕਾ ਜੱਥੇਦਾਰ,
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਹਲੂਣਾ

ਕੌਮ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਹਲੂਣਾ

ਧਰਮ ਅਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ-ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਕੇ ਪੈਰ ਪਸਾਰ ਰਹੇ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਸਲੇ -

1. ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕਾਰਣ ਸੀ 'ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ' ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਸਥਾਪਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਗੀਤਾ ਜਾਂ ਰਮਾਇਣ ਆਦਿ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਕੱਚੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਦੀਵਿਆਂ ਵਾਲੀ ਆਰਤੀ ਜਾਂ ਟੱਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਖੜਕਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ।

ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਹੋ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਧਰਮ-ਅਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਐਕਸ਼ਨ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਮਨਮਤ ਦਾ ਕੌਣ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ?

2. ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਸਟੇਜਾਂ ਤੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਰਕ ਹੋਣ ਦਾ ਹਾਲ-ਦੁਹਾਈਆਂ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਾਡੇ ਅਨੇਕਾਂ ਧਰਮ-ਅਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਹਦੂਦ ਵਿੱਚ ਭੰਗ ਵਰਗਾ ਨਾ ਮੁਰਾਦ ਨਸ਼ਾ ਰਗੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਭੋਗ ਲੁਆਉਣ ਵਰਗੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ, ਭੰਗ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਸੰਗਤ ਨੂੰ 'ਗੁਰੂ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ' ਆਖ ਕੇ ਵਰਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਗੁਰੂ ਦੋਖੀਆਂ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਅਨੇਕਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਰਾਹੀਂ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿੱਚ ਜ਼ਹਿਰ ਘੋਲਦਿਆਂ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਤੇ ਅਫ਼ੀਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਤ ਮੁੱਠਾਂ ਭੰਗ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ ਬਾਬਰ ਨੂੰ ਸਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦਾ ਵਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਆਪ ਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹਨ :

ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ॥

ਮੈ ਦੀਵਾਨਾ ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ॥

(ਗੁ.ਗ੍ਰੰ.ਸਾ. 721)

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ! ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਭਉ ਹੀ ਮੇਰੀ ਭੰਗ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਚਿਤ ਦੀ ਪੋਟਲੀ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲ ਰਖਿਆ ਹੈ। ਬਸ, ਇਸੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਤਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕੀ ਫਿਰ ਭੰਗ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ? ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਐਸੇ ਅਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਐਸੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਐਕਸ਼ਨ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ?

ਅੱਜ ਦਾ ਜਾਗਰੂਕ ਸਿੱਖ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਓ ! ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਫ਼ੈਸਲੇ ਸੁਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਕਿ ਗੁਰੂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਿਆਂ, ਗੁਰੂ ਬੇਅਦਬੀ ਅਤੇ ਮਨਮਤ ਦੇ ਪੈਰ ਪੱਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕੌਮ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇ ਕਿ ਭੰਗ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਗੁਰਬਾਣੀ-ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰੂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਉਪਰਾਲੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ?

ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਕੂਕਰ,

ਅਗਸਤ 2008

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਖ਼ਾਲਸਾ,
ਸਾਬਕਾ ਜੱਥੇਦਾਰ,
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬੇਨਤੀਆਂ

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ, ਜੱਥੇਦਾਰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬੇਨਤੀਆਂ -

1. ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜੱਥੇਦਾਰ ਨੇ ਪੰਥਕ ਮਰਯਾਦਾ ਅਤੇ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਨੂੰ ਚੈਲੇਂਜ ਕੀਤਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਐਕਸ਼ਨ ਲਿਆ ?
2. ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ, ਨਾਂਦੇੜ ਜਾ ਕੇ 30 ਅਕਤੂਬਰ 2008 ਨੂੰ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਕਰਨੀ ਮੰਨ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਪੁਰਬ 20 ਅਕਤੂਬਰ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਜੰਤਰੀ ਵਿੱਚ 30 ਅਕਤੂਬਰ ਸੀ।
3. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੰਥ-ਪੋਥੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਆਸਣ ਲਾਉਣਾ - ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ? ਜੇ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਐਸੇ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਨਾਨਕਸਰ ਵਿਖੇ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਕੇ ਚੌਰ ਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
4. ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਵਿਖੇ ਲੈਕਚਰ ਕਰਦਿਆਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਅਸਲੀ ਬੀੜ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਤੇ ਹੋਰ ਥਾਈਂ ਨਕਲੀ ਬੀੜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤਪੁਣਾ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਬੀੜਾਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਅਤੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਉਹ ਨਕਲੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਐਕਸ਼ਨ ਲਿਆ ?
5. ਅੱਜ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਬਾਦਲ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਈ ਮੈਂਬਰ ਰਮਾਇਣ ਦੇ ਪਾਠ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਐਕਸ਼ਨ ਲਿਆ ?
6. ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਬੇਦੀ, ਜਿਸਦੇ ਕੁਕਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਫ਼ੋਟੋਆਂ ਛੱਪੀਆਂ, ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਹੋਇਆ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਐਕਸ਼ਨ ਲਿਆ ? ਉਲਟਾ ਜਿਸ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜੱਥੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ, ਉਸੇ ਜੱਥੇਦਾਰ ਕੋਲੋਂ ਬੇਦੀ ਨੂੰ ਉਸ ਆਚਰਣ-ਹੀਨਤਾ ਲਈ ਕਲੀਨ ਚਿਟ ਦਿਵਾਈ ਗਈ।
7. ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਉਸ ਡੇਰੇ ਦੀਆਂ ਫ਼ੋਟੋਆਂ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ-ਆਸਣ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਫ਼ੋਟੋ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਐਕਸ਼ਨ ਲਿਆ ?
8. ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕੌਮੀ ਮਸਲੇ ਦੇ ਹਲ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ? ਕੀ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਵਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਹਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਗੁਰਗੱਦੀ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਤੀਜਿਆਂ ਇੱਕ ਜੱਥੇਦਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ? ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਇੱਕ ਸਾਲ ਗੁਜ਼ਰ ਚੁਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਐਸੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੌਣ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ?
9. ਕੀ ਗੁਰਗੱਦੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇੱਕੋ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਦੋ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ?
10. ਕੀ ਉਸ ਵਕਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਿਤਰ ਨਾਟਕ ਦੀ ਕੋਈ ਰਚਨਾ ਪਾਈ ਸੀ ?

11. ਕੀ ਗੁਰਗੱਦੀ ਸਮੇਂ ਇਹ ਦੂਜਾ ਗ੍ਰੰਥ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ? ਜੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਇਸਨੂੰ ਗੁਰਿਆਈ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ?
12. ਜੇ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸ਼ੁੱਠਾ ਹੈ ?
13. ਕੀ ਤਿਆ ਚਰਿਤਰ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਭਚਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ?
14. ਕੀ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਪਾਰਟਨਰ ਪਾਤਰ ਕੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਭਿਅ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੁੰਦਾ ? ਯਾਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ ਪਾਰਟਨਰ ਬਨਾਉਣਾ ਕੀ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ?
15. ਕੀ ਕੰਤ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਕੰਤ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਸੈਕਸ ਅੰਗ ਮੰਜੇ ਨਾਲ ਪਏ ਟੋਕਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭੋਗ ਕਰੀ ਚਲ, ਪਤੀ ਸਮਝੇਗਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੁੱਤੀ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ?
16. ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮਹਿੰਦੀ ਲਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਣੇ ਕੰਤ ਕੋਲੋਂ ਨਾਲਾ ਖੁਲਵਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮਿੱਤਰ ਨਾਲ ਭੋਗ ਕਰਕੇ ਆ ਕੇ ਕੰਤ ਕੋਲੋਂ ਨਾੜ੍ਹਾ ਬੰਨ੍ਹਵਾਉਣਾ, ਕੀ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ?
17. ਕੀ ਕੰਨਾਂ ਤੋਂ ਮੈਲ ਕੱਢ ਕੇ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ?
18. ਕੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ “ਮਹਾਕਾਲ ਰਖਵਾਰ ਹਮਾਰੋ” ਭਾਵ ਮਹਾਕਾਲ ਜੀਵਨ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਨੁਸਾਰ :

ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲੁ॥

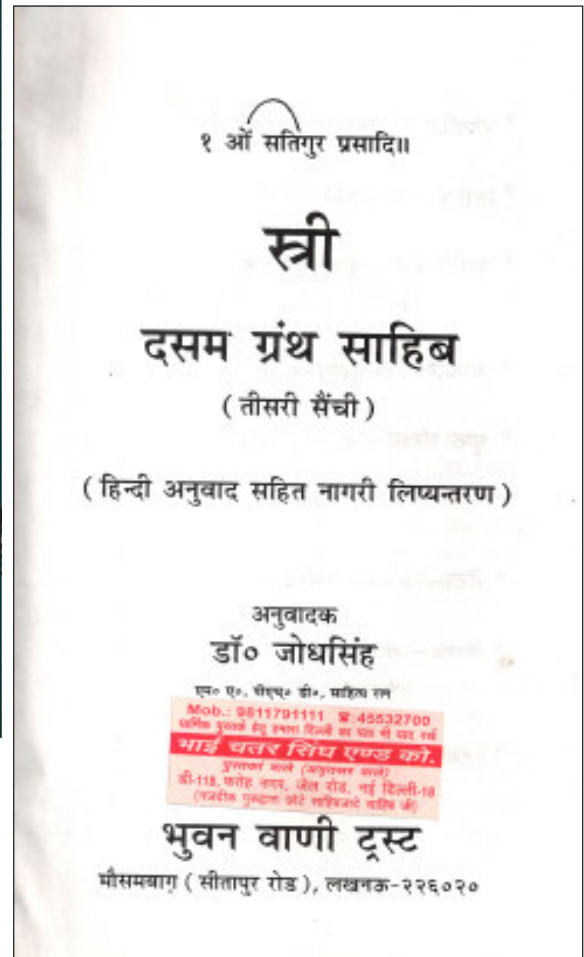
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਫਿਰਿ ਨ ਖਾਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ॥

(ਗੁ.ਗ੍ਰੰ.ਸਾ. 885)

ਭਾਵ ਮਹਾਕਾਲ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਪ ਹੀ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ?

ਡਾ. ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹਿੰਦੀ ਅਨੁਵਾਦ

ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਰਿਤਰੋਪਖਯਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਚਰਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦੇ-ਬਦੀ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਣ ਦੀ ਕੋਝੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਕੀਰਤਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਡਾ. ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਹਿੰਦੀ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਹਿਤ ਇਸ ਪੁਸਤਕ 'ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ' (ਹਿੰਦੀ ਅਨੁਵਾਦ ਸਹਿਤ ਨਾਗਰੀ ਲਿਪਿਯੰਤਰਣ), ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਭੁਵਨ ਵਾਣੀ ਟਰੱਸਟ, ਲਖਨਊ, ਤੀਸਰੀ ਸੈਂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪੰਨੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪੰਨੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹਨ।

कहा भयो सुघरा भए करत जुबन को मान। बिरह बान मो को
 लगे ब्रिथा न दीजै जान ॥ २६ ॥ ॥ अड़िल्ल ॥ ब्रिथा न दीजै जान
 मैं बसि मैं भई। बिरहि समुंद के बीच बूडि सिर लौ गई। भोग
 करे बिनु मोहि जान नही दीजियै। हो घनवारी निस हेरि
 गुमान न कीजियै ॥ २७ ॥ दिसन दिसन के लोग तिहारे आवहीं।
 मन बांछत जो बात उहै बर पावहीं। कवन अवग्या मोरि न तुम
 कह पाइयै। हो दासन दासी हवै हौ सेज सुहाइयै ॥ २८ ॥ मंत्र
 सिखन हित धाम तिहारे आइयो। तुम आगै ऐसो इह चरित
 बनाइयो। मैं न तुहारै संग भोग क्योंहूँ करों। हो धरम छूटन
 के हेत अधिक मन मैं डरों ॥ २९ ॥ ॥ चौपई ॥ रामजनी बहु
 चरित्र बनाए। हाइ भाइ बहु भाँति दिखाए। जंत्र मंत्र तंत्रो
 अति करे। कैसेहूँ राइ न करि मैं परे ॥ ३० ॥ (मू० पं० ०८३१)
 ॥ अड़िल्ल ॥ चोर चोर कहि उठी सु आँगन जाइकै। त्रास
 दिखायो ताहि मिलन हित राइकै। बहुरि कही त्रिय आइ बात
 सुन लीजियै। हो अबै बधैहो तोहि कि मोहि भजीजियै ॥ ३१ ॥

यौवन पर गर्व मत करो। मुझे विरह-बाण लगा है, अतः (यह समय) व्यर्थ मत
 जाने दो ॥ २६ ॥ ॥ अड़िल्ल ॥ (समय) व्यर्थ मत जाने दो, मैं इस समय
 कामासक्त हूँ और विरह-समुद्र में सिर तक डूबी हुई हूँ। मुझे भोग किए बिना
 मत छोड़ो और इस काली रात को देखकर मत इतराओ ॥ २७ ॥ दसों दिशाओं
से चलकर लोग तुम्हारे पास आते हैं और मनोवांछित वरदान प्राप्त करते हैं।
 मेरी क्या भूल है, आप मुझे बता नहीं सकते (क्योंकि मैंने कोई गलती नहीं
 की है)। मैं आपकी दासी हूँ अतः आप मेरी शय्या की शोभा बढ़ाइए ॥ २८ ॥
 मैं मंत्र सीखने तुम्हारे घर आया हूँ और तुमने यह नाटक खेला है। मैं तुम्हारे
 साथ भोग क्यों करूँ। स्वधर्म छूटने के भय से मैं मन में डरता हूँ ॥ २९ ॥
 ॥ चौपाई ॥ उस वेश्या ने बहुत प्रपंच किया और विभिन्न प्रकार के हाव-भाव
उसे दिखाए। उसने बहुत से जादू-टोने भी किए, परन्तु किसी भी भाँति राजा
उसके हाथ न लगा ॥ ३० ॥ ॥ अड़िल्ल ॥ वह (स्त्री) आँगन में जाकर
चोर-चोर चिल्ला उठी और राजा से संभोग के लिए उसे भयभीत करते हुए
राजा से कहने लगी कि मैं अभी तुम्हारा वध करवा दूँगी अन्यथा तुम मेरा
भोग करो ॥ ३१ ॥ 'चोर-चोर' सुनकर जब लोग आ पहुँचे तो वह उनसे कहने

चोर बचन सुनि लोग पहुँचे आइकै। तिन प्रति कह्यो कि सोत उठी बरराइकै। गए धाम ते कह्यो मित्र कौ कर पकरि। हो अबै बधैहौ तोहि कि मोसौ भोग करि॥ ३२॥ ॥ दोहरा॥ तबै राइ चित के बिखै ऐसे किया बिचार। चरित खेलि कछु निकसियै इहै मंत्र का सार॥ ३३॥ भजौ तौ इज्जत जात है भोग कियो धर्म जाइ। कठिन बनी दुहूँ बात तिह करता करै सहाइ॥ ३४॥ पूत होइ तौ भांडवह सुता तौ बेस्या होइ। भोग करे भाजत धर्म भजे बँधावत सोइ॥ ३५॥ ॥ चौपई॥ कह्यो सुनहु तुम बात पिआरी। देखत थो मै प्रीति तिहारी। तुम सी त्रिया हाथ जो परै। बडो मूढ़ जो ताहि प्रहरै॥ ३६॥ ॥ दोहरा॥ रूपवंत तो सी त्रिया परै जु कर मै आइ। ताहि त्याग मन मै करै ता को जनम लजाइ॥ ३७॥ पोसत भाँग अफीम बहु लीजै तुरतु मँगाइ। निजु कर मोहि पिवाइयै हिदै हरख उपजाइ॥ ३८॥ तुम मदरा पीवहु घनो हमै पिवावहु भंग। चारि पहर कौ मानिहौ भोगि तिहारे संग॥ ३९॥ ॥ चौपई॥ फूलि गई सुन बात अयानी। भेद अभेद की बात न जानी।

लगी कि मैं सोते-सोते हड़बड़ाकर चिल्लाने लगी थी। जब वे घरों को चले गए तो इसने राजा का हाथ पकड़कर पुनः कहा कि या तो मुझसे भोग करो अन्यथा मैं तुम्हारा वध करवा दूँगी॥ ३२॥ ॥ दोहरा॥ तब राजा ने भी चित्त में विचार किया कि बुद्धिमत्ता इसी में है कि कोई नाटक करके यहाँ से निकला जाय॥ ३३॥ यदि भागता हूँ तो इज्जत जाती है और भोग करता हूँ तो धर्म जाता है। दोनों ही बातें कठिन हैं; हे परमात्मा! मेरी सहायता करो॥ ३४॥ इससे यदि पुत्र होगा तो भाँड़ होगा और यदि लड़की हुई तो वह भी वेश्या होगी। यदि इससे भोग करता हूँ तो धर्म जाता है और वैसे भागता हूँ तो बाँध लिया जाऊँगा॥ ३५॥ ॥ चौपाई॥ (राजा ने कहा) हे प्यारी! तुम मेरी बात सुनो, मैं तो तुम्हारा प्यार देख रहा था। तुम्हारे जैसी स्त्री हाथ लगने पर जो छोड़ देगा वह महामूर्ख समझा जायगा॥ ३६॥ ॥ दोहरा॥ तुम्हारे जैसी रूपवती स्त्री हाथ में आने पर जो उसे छोड़ देगा उसका जन्म लेना ही लज्जायुक्त है॥ ३७॥ तुम पोस्ता, भाँग, अफीम आदि तुरन्त मँगा लो और प्रसन्नतापूर्वक अपने हाथों से मुझे पिलाओ॥ ३८॥ तुम खूब मदिरा पिओ और हमको भाँग पिलाओ, तब मैं चार प्रहर तक तुम्हारे साथ रमण करूँगा॥ ३९॥

अधिक हिदै मे सुख उपजायो। अमल कह्यो सो तुरतु
मँगायो ॥ ४० ॥ ॥ दोहरा ॥ पोसत भाँग अफीम बहु गहिरी भाँग
घुटाइ। तुरत तरनि ल्यावत भई मद सत बार चुआइ ॥ ४१ ॥
॥ अड़िल्ल ॥ राइ तबै चित भीतर किया बिचार है। याहि न भजिहौ
आजु मंत्र का सार है। अधिक मत्त करि याहि खाट पर डारिकै।
हो साठि मुहर दै भजिहों धरम सँभारिकै ॥ ४२ ॥ ॥ दोहरा ॥ रीति
न जानत प्रति की पैसन की परतीत। बिच्छू बिसीअरु बेसिया कहो
कवन के मीत ॥ ४३ ॥ ता को मद प्यायो घनो अति चित मोद
बढाइ। मत्त सवाई खाट पर अपि भजन के भाई ॥ ४४ ॥ मदरा
प्यायो तरुनि को निजु कर प्याले डारि। इह छल सौ तिह मत्त
करि राखी खाट सुवारि ॥ ४५ ॥ (पृ० ४०८३२) ॥ अड़िल्ल ॥ भरि भरि
निजु कर प्याले मद तिह प्याइयो। रामजनी सौ अधिक सु नेह
जताइयो। मत्त होइ स्वै गई राइ तब लौ कियो। हो साठि मुहर
दै ताहि भजन को मगु लियो ॥ ४६ ॥ जो तुम सौ हित करे न
तुम तिह सौ करो। जो तुमरे रस ढरे न तिह रस तुम ढरो।

॥ चौपाई ॥ वह नासमझ यह सुनकर फूल उठी और उसने इस रहस्य को न
समझा। वह हृदय में अत्यन्त प्रसन्न हुई और उसने आदेशानुसार नशीले
पदार्थ मँगा लिये ॥ ४० ॥ ॥ दोहा ॥ पोस्ता, भाँग, अफीम, घुटी हुई गहरी
भाँग और सात बार आसवित की हुई शराब उस तरुणी ने लाकर प्रस्तुत कर
दी ॥ ४१ ॥ ॥ अड़िल्ल ॥ तब राजा ने मन में दृढ़ कर लिया कि सार तत्त्व
यह है कि मैं इसके साथ भोग-विलास नहीं करूँगा। इसे मदमत्त करके पलंग
पर लिटा कर अपने धर्म को बचाता हुआ इसे साठ मुहरें देकर भाग खड़ा
होऊँगा ॥ ४२ ॥ ॥ दोहा ॥ इसे प्रेम की रीति का पता नहीं और मात्र पैसों से
ही इसका प्रेम है। बिच्छू, सर्प और वेश्या भला किसके मित्र होते हैं ॥ ४३ ॥
राजा ने प्रसन्न होकर अत्यधिक मदपान करा दिया और संभोग के लिए उस
मदमस्त को पलंग पर लिटा दिया ॥ ४४ ॥ राजा ने अपने हाथ से उस
तरुणी को मदिरापान कराया और छलपूर्वक उसे पलंग पर सुलाए
रखा ॥ ४५ ॥ ॥ अड़िल्ल ॥ प्याले भर-भर उसे शराब पिलायी और उस वेश्या
से प्यार जताया। जब वह मदमत्त होकर सो गई तो राजा ने साठ मुहरें वहाँ
रखकर भागने का उपक्रम किया ॥ ४६ ॥ जो तुमसे (अनपेक्षित) प्यार करे,
उससे प्यार मत करो। जो तुम्हारे रस में (अनचाहे) डूबे, उसको अपने साथ

सुनी कान ऐसी न वैसी निहारी। भई है न आगे न हवैहै
कुमारी ॥ ४ ॥ मनौ आपु लै हाथ ब्रह्मै बनाई। किधौ देव जानी
किधौ मै न जाई। भई नाहि नहि है न हवैहै त्रिवैसी। मनो जच्छनी
नागनी किंनरैसी ॥ ५ ॥ तिनक देस के राव सौ नेह ठान्यो। महा
चतुर तिह चित्त के बीच जान्यो। अधिक रूप आनूप ताको बिराजै।
लखे जाहि कंद्रप को द्रप्प भाजै ॥ ६ ॥ ॥ दोहरा ॥ अधिक प्रीत तासौ
करी चित्त मै चतुर पछान। छाडि दई लज्जा सभै बधी बिरह के
बान ॥ ७ ॥ ॥ तोटक छंद ॥ लखि रूप लला जू को रीझ रही। जिह
जोत प्रभा नहि जात कही। निस एक त्रिया तिह बोल लियो। मन
भावत भूप सौ भोग कियो ॥ ८ ॥ सिगरी निस भूप सौ भोग क्यो।
इह बीच त्रिया पति आन पर्यो। तिह आवत जानि डरी हिय मै।
इह भाँति चरित्र ठट्यो जिय मै ॥ ९ ॥ ॥ दोहरा ॥ तकिया करि
राख्यो त्रिपहि अपनी सेज बणाइ। जाइ पियहि आगे लियो परम
प्रीति उपजाइ ॥ १० ॥ भूप लख्यो चित्त (पू०पं०८३७) मै फस्यो आनि त्रिय
के हेत। अधिक चित्त भीतर डर्यो स्वास न ऊँचे लेत ॥ ११ ॥

न तो ऐसी सुन्दर कोई स्त्री हुई है और न ही होगी ॥ ४ ॥ उसे मानों ब्रह्मा
ने अपने हाथ से बनाया हो। वह देवयानी (शुक्राचार्य की पुत्री) थी अथवा
कामदेव से उत्पन्न हुई थी। ऐसी स्त्री न तो हुई, न है, न होगी। वह मानो
यक्षिणी, नागिनी अथवा किन्नरनी थी ॥ ५ ॥ उसने उस देश के राजा से प्रेम
शुरू किया और राजा ने भी उसे चित्त में अत्यन्त चतुर समझा। उसका रूप
अत्यन्त शोभायुक्त था और उसे देखकर कामदेव का गर्व भी चूर हो जाता
था ॥ ६ ॥ ॥ दोहरा ॥ उस चतुर स्त्री ने राजा से बहुत प्रेम किया और सब
लज्जा को त्यागकर उसके विरह-बाण से बिंध गई ॥ ७ ॥ ॥ तोटक छंद ॥
अपने प्रियतम के रूप को देखकर वह रीझ उठी। उसकी प्रभा का वर्णन नहीं
किया जा सकता। एक रात उस स्त्री ने राजा को बुलाया और अपनी
इच्छानुसार उससे भोग किया ॥ ८ ॥ सारी रात वह राजा के साथ रति-क्रीड़ा
में संलग्न रही और इसी बीच उस स्त्री का पति आ गया। उसे आते देखकर
वह मन में डर गई और उसने इस प्रकार प्रपंच किया ॥ ९ ॥ ॥ दोहरा ॥ राजा
को तकिया बनाकर उसने अपनी शय्या पर रख लिया और पूरे प्रेम से पति
की अगवानी की ॥ १० ॥ राजा समझ गया कि मैं स्त्री-प्रेम में फँस गया हूँ।
वह चित्त में अत्यधिक डर गया इसलिए वह साँस भी ऊँचे नहीं ले रहा था ॥

पति सौ अति रति मानि कै रही गरे लपटाइ। कियो सिरानो भूप
को सोइ रहै सुख पाइ ॥ १२ ॥ भोर भए उठि पिय गयो त्रिप सो
भोग कमाइ। काढि सिराने ते तुरतु सदन दियो पहुचाइ ॥ १३ ॥ जे
स्याने हवै जगत मै तिय सो करत पियार। ताँहि महौ जड़ समुझियै
चित भीतर निरधार ॥ १४ ॥ १ ॥

॥ इति श्री चरित्र पख्याने त्रिया चरित्रे मंत्री भूप संवादे बीसवों चरित्र
समापतम सतु सुभम सतु ॥ २० ॥ ३७८ ॥ अफजू ॥

अथ इकीसवों चरित्र कथन ॥

॥ दोहरा ॥ भूप बंदग्रहि निजु सुतहि गहि करि दियो
पठाइ। प्रात समै मंत्री सहित बहुरो लियो बुलाइ ॥ १ ॥ रीझ
राइ ऐसे कह्यो बचन मंत्रियन संग। पुरख त्रियन चतुरन
चरित मोसो कहहु प्रसंग ॥ २ ॥ तीर सतुद्रव के हुतो
पुरअनंद इक गाँउ। नेत्र तुंग के ढिग बसत काहलूर के
ठाउ ॥ ३ ॥ तहाँ सिक्ख साखा बहुत आवत मोद बढाइ।

११ ॥ वह पति से सुखपूर्वक रतिक्रीड़ा करते हुए उसके गले लिपटी रही और
वे दोनों राजा को तकिया बनाकर सुखपूर्वक सोए रहे ॥ १२ ॥ प्रातः होते ही
पति गया तो उसने राजा से भी भोग किया और तकिए से उसे निकालकर
तुरन्त उसके घर पहुँचा दिया ॥ १३ ॥ जो बुद्धिमान होकर भी इस संसार में
स्त्री के प्रेम में लीन होते हैं उन्हें बिना किसी संदेह के जड़ (मूर्ख)
समझना चाहिए ॥ १४ ॥ १ ॥

॥ श्री चरित्रोपाख्यान के त्रिया-चरित्र के मंत्री-भूप-संवाद में बीसवें चरित्र की शुभ सत
समाप्ति ॥ २० ॥ ३७८ ॥ अफजू ॥

इक्कीसवाँ चरित्र-कथन

॥ दोहा ॥ राजा ने अपने पुत्र को पकड़कर बंदीगृह में भेज दिया और
प्रातः मंत्री-सहित उसे बुला लिया ॥ १ ॥ राजा ने प्रसन्न होकर मंत्री से कहा
कि चतुर स्त्री-पुरुषों की चरित्र की कथा मुझे सुनाओ ॥ २ ॥ सतलुज के
किनारे आनन्दपुर नामक एक गाँव था, जो नेत्रतुंग पर्वतमाला के पास कहलूर
के निकट था ॥ ३ ॥ वहाँ बहुत से सिक्ख प्रसन्नतापूर्वक आते थे और
मनोवांछित वरदान प्राप्त कर सुखपूर्वक अपने घरों को वापस जाते थे ॥ ४ ॥

मन बांछत मुखि माँग वर जात ग्रहिन सुख पाइ ॥ ४ ॥ एक त्रिया
 धनवंत की तौन नगर मै आनि । हेरि राइ पीड़त भई बिधी बिरह
 के बान ॥ ५ ॥ मगनदास ता को हुतो सो तिन लियो बुलाइ ।
 कछुक दरब ता को दियो ऐसे कर्यो बनाइ ॥ ६ ॥ नगर राइ तुमरो
 बसत ताहि मिलावहु मोहि । ताहि मिले दैहो तुझे अमित दरब लै
 तोहि ॥ ७ ॥ मगन लोभ धन के लगे आनि राव के पास । परि
 पाइनि कर जोरि करि इह बिधि कि अरदासि ॥ ८ ॥ सिख्यो चहत
 जो मंत्र तुम सो आयो मुर हाथ । कहै तुमैं से कीजियहु जु कछु
 तुहारे साथ ॥ ९ ॥ ॥ भुजंग छंद ॥ चल्यो धारि आतीत को भेस राई ।
मनापन बिखै स्त्री भगौती मनाई । चल्यो सो तता के फिर्यो नाहि
फेरै । धस्यो जाइकै वा त्रिया के सु डेरे ॥ १० ॥ ॥ चौपाई ॥
 लखि त्रिय ताहि सु भेख बनायो । फूल पान अरु कैफ मँगायो ।
 आगे टरि ता को तिन लीना । चित को शोक दूरि करि
 दीना ॥ ११ ॥ ॥ दोहरा ॥ बस्त्र पहिरि बहु मोल को अतिथि भेस को
 डारि । तवन सेज सोभित (मू० अं० ८३८) करी उत्तम भेख सुधारि ॥ १२ ॥

एक धनवान की स्त्री उस नगर के राजा को देखकर उस पर आसक्त हो गई
 और विरह-बाण से बिंध गई ॥ ५ ॥ उसका एक सेवक मगनदास था उसे उसने
 बुलाया और इस प्रकार समझाकर कहा ॥ ६ ॥ तुम मुझे अपने नगर के राजा
 से मिलवा दो उससे मिलन होने पर मैं तुमको अपरिमित द्रव्य दूँगी ॥ ७ ॥
 मगन धन के लालच में आकर राजा के पास आया और उसके चरणों पर
 गिरकर उसने प्रार्थना की ॥ ८ ॥ आप जो मंत्र सीखना चाहते थे वह मेरे
 हाथ आ गया है अतः उसे जानने के लिए जैसे मैं कहूँ वैसा ही करो ॥ ९ ॥
 ॥ भुजंग छंद ॥ वह राजा तपस्वी का वेश बनाकर मन में भगवती का स्मरण
 करता हुआ चला । वह चलता ही चला गया और इस प्रकार बिना मुड़े वह
 स्त्री के निवास में आ पहुँचा ॥ १० ॥ ॥ चौपाई ॥ स्त्री उसे देखकर सज-धज
 गई और उसने उसके लिए फूल, पान एवं मदिरा आदि मँगाई । स्वयं
 आगे पहुँचकर उसने उसका स्वागत किया और चित्त का शोक समाप्त कर
 दिया ॥ ११ ॥ ॥ दोहरा ॥ राजा ने तपस्वियों के वेश को छोड़कर पुनः मूल्यवान
 वस्त्र पहने और उसकी शय्या को शोभायुक्त बनाया ॥ १२ ॥ तब उस स्त्री ने
 कहा कि मेरे साथ संभोग करो क्योंकि मैं कामदेव से दुखी होकर तुम्हारे हाथ
 बिक चुकी हूँ ॥ १३ ॥ राजा ने मन में सोचा कि मैं तो मंत्र सीखने आया था

तब तासो त्रिय यो कही भो करहु मुहि साथ । पसुपतारि दुख दै
घनो मै बेची तव हाथ ॥ १३ ॥ राइ चित्त चिंता करी बैठे ताही
ठौर । मंत्र लैन आयो हुतो भई और की और ॥ १४ ॥ ॥ अड़िल्ल ॥
भए पूज तो कहा गुमान न कीजियै । धनी भए तो दुख्यन
निधन न दीजियै । रूप भयो तो कहा ऐंठ नहि ठानियै । हो धन
जोबन दिन चारि पहुँनो जानियै ॥ १५ ॥ ॥ छंद ॥ धरम करे सुभ
जनम धरम ते रूपहि पैयै । धरम करे धन धाम धरम ते राज सुहैयै ।
कह्यो तुहारो मानि धरम कैसे कै छोरों । महौ नरक के बीच देह
अपनी क्यों बोरों ॥ १६ ॥ कह्यो तुहारो मानि भोग तोसो नहि
करिहो । कुलि कलंक के हेत अधिक मन भीतर डरिहो । छोरि
ब्याहिता नारि केल तोसों न कमाऊँ । धरमराज की सभा ठौर कैसे
करि पाऊँ ॥ १७ ॥ ॥ दोहरा ॥ कामातुर हवै जो त्रिया आवत नर
के पास । महा नरक सो डारियै दै जो जान निरास ॥ १८ ॥ पाइ
परत मोरो सदा पूज कहत है मोहि । तासो रीझ रम्यो चहत लाज
न आवत तोहि ॥ १९ ॥ क्रिशन पूज जग के भए कीनी रासि बनाइ ।

यह तो कुछ और ही बात बन गई है ॥ १४ ॥ ॥ अड़िल्ल ॥ यदि पूज्य समझे
जाओ तो मन में अभिमान नहीं करना चाहिए; धनी होकर निर्धन को दुःख
नहीं देना चाहिए; रूपवान होकर अकड़ना नहीं चाहिए और धन-यौवन को
चार दिन का मेहमान ही जानना चाहिए ॥ १५ ॥ ॥ छंद ॥ इस जन्म में धर्म
का कार्य करने से सुन्दर स्वरूप की प्राप्ति होती है । धर्म से ही धन-धाम एवं
राज्य की शोभा बढ़ती है । तुम्हारा कहना मानकर मैं कैसे धर्म का त्याग कर
दूँ और क्यों मैं अपने शरीर को महानरक में डुबाऊँ ॥ १६ ॥ तुम्हारा कहना
मानकर मैं तुमसे भोग नहीं करूँगा और कुल को कलंक लगाने के भय से मैं
अवश्य डरूँगा । अपनी ब्याहता पत्नी को छोड़कर मैं तुम्हारे साथ रतिक्रिया
नहीं करूँगा और यदि मैं ऐसा करूँगा तो धर्मराज की सभा में मुझे स्थान
क्योंकर मिलेगा ॥ १७ ॥ ॥ दोहरा ॥ कामातुर स्त्री जब पुरुष के पास आती है
और यदि वह पुरुष उसे निराश भेजता है तो उस पुरुष को महानरक में
डाला जाना चाहिए ॥ १८ ॥ लोग मेरे चरणों पर गिरते हैं, मेरी पूजा करते
हैं । मैं रीझकर तुम्हारे साथ रमण करूँ, क्या ऐसा कहते तुझे लज्जा नहीं
आती ॥ १९ ॥ कृष्ण भी जगत के लिए पूज्य थे, परन्तु उन्होंने भी रासलीलाएँ
कीं । उन्होंने राधिका से भोग किया, परन्तु वे नरक में नहीं गये ॥ २० ॥

भोग राधिका सो करे परे नरक नहि जाइ ॥ २० ॥ पंच तत्त लै ब्रह्म
कर कीनी नर की देह । किया आपही तिन बिखै इसत्री पुरख
सनेह ॥ २१ ॥ ॥ चौपई ॥ ता ते आन रमो मोहि संग । व्यापत
मुर तन अधिक अनंगा । आज मिले तुमरे बिनु मरिहों । बिरहानल
के भीतर जरिहों ॥ २२ ॥ ॥ दोहरा ॥ अंग ते भयो अनंग तौ देत
मोहि दुख आइ । महौं रुद्र जू को पकरि ताहि न दयो
जराइ ॥ २३ ॥ ॥ छंद ॥ धरहु धीरज मन बाल मदन तुमरो कस
करिहै । महौं रुद्र को ध्यान धरो मन बीच सु डरिहै । हम न तुमारे
संग भोग रुचि मानि करैगे । त्यागि धरम की नारि तोहि कबहूँ
न बरैगे ॥ २४ ॥ ॥ अड़िल्ल ॥ कह्यो तिहारो मानि भोग तोसो क्यों
करियै । घोर नरक के बीच जाइ परबे ते डरियै । तव आलिंगन करे
धरम अरिकै मुहि गहिहै । हो अति अपजस की कथा जगत
मोकौ नित कहिहै ॥ २५ ॥ चलैं निंद की कथा बक्त्र कस
तिसै दिखैहौ । धरमराज की सभा ज्वाब (पू० पृ० ८३९) कैसे
करि दैहौ । छाडि यराना बाल ख्याल हमरे नहि परियै ।

परमात्मा ने स्वयं पंचतत्त्वों से पुरुष की देह बनायी है और स्वयं उसमें
स्त्री-पुरुष के परस्पर आकर्षण का सृजन किया है ॥ २१ ॥ ॥ चौपाई ॥
इसलिए मेरे साथ रमण करो, अब मेरे शरीर में अत्यधिक कामदेव व्याप्त हो
गया है । आज तुमसे मिलन के बिना मैं मर जाऊँगी और विरहाग्नि में जल
मरूँगी ॥ २२ ॥ ॥ दोहरा ॥ यह अंग से अनंग होकर भी कामदेव मुझे दुःख दे
रहा है । इसी दुःख के कारण रुद्र ने शायद इसे जला दिया था ॥ २३ ॥
॥ छंद ॥ हे स्त्री! तुम मन में धैर्य रखो, कामदेव तुम्हारा कुछ नहीं कर
सकेगा । तुम महारुद्र का मन में ध्यान करो, यह डर जायगा । मैं तुम्हारे साथ
भोग नहीं करूँगा और अपनी धर्मपत्नी को त्यागकर तुम्हारा वरण नहीं
करूँगा ॥ २४ ॥ ॥ अड़िल्ल ॥ तुम्हारा कहना मानकर तुमसे संभोगरत क्यों
होऊँ । मुझे घोर नरक में पड़ने से डरना चाहिए । तुमसे आलिंगन करना
धर्म को शत्रु समझने के बराबर होगा और मेरे अपयश की कथा इस जगत
में सदैव चलती रहेगी ॥ २५ ॥ निंदा की कथा चलने पर मैं संसार को मुँह कैसे
दिखाऊँगी और धर्मराज की सभा में कैसे उत्तर दूँगा । इस दोस्ती का विचार
छोड़ो और हे सुन्दरी! मेरा ख्याल छोड़ो । अब तक जो मुझसे कहा सो कहा
अब और कुछ मत कहना ॥ २६ ॥ अनूपकुँवरि ने कहा कि हे प्रिय! मेरे साथ

५५ ५८

कही सु हम सों कही बहुरि यह कह्यो न करियै ॥ २६ ॥ नूप कुअरि
 यो कही भोग मोसौ पिय करियै । परे न नरक के बीच अधिक चित
 माहि न डरियै । निंद तिहारी लोग कहा करि कै मुख करि है ।
 त्रास तिहारे सौ सु अधिक चित भीतर डरिहै ॥ २७ ॥ तौ करिहै कोऊ
 निंद कछू जब भेद लहेंगे । जौ लखिहै कोऊ बात त्रास तो मोनि
 रहेंगे । आजु हमारे साथ मित्र रुचि सौ रति करियै । हो ना तर
 छाडौ टाँग तरे अबि होइ निकरियै ॥ २८ ॥ टाँग तरे सो जाइ केल
के जाहि न आवै । बैठि निफुंसक रहै रैनि सिगरी न बजावै ।
 बधे धरम के मै न भोग तुहि साथ करत हों । जग अपजस के
हेत अधिक चित बीच डरत हों ॥ २९ ॥ कोटि जतन तुम करो भजे
 बिनु तोहि न छोरो । गहि आपन पर आजु सगर तो को निस
 तोरो । मीत तिहारे हेत कासि करवत हूँ लैहों । हो धरमराज
 की सभा ज्वाब ठाढी ह्वै दैहों ॥ ३० ॥ आजु पिया तव संगि सेजु
 रुचि मान सुहैहों । मन भावत को भोग रुचित चित माहि कमैहों ।

2181
३६
५८

भोग करो । आप नरक में नहीं जायँगे और व्यर्थ ही इस विचार से मत
 डरिए । तुम्हारी निंदा लोग कैसे करेंगे, क्योंकि वे तुम्हारा बहुत भय मानते
 हैं ॥ २७ ॥ फिर तुम्हारी निंदा तो कोई तब करेगा जब कोई इस रहस्य को
 जानेगा । और फिर यदि कोई जान भी लेगा तो मारे डर के चुप रहेगा ।
 हे मित्र! आज तुम रुचिपूर्वक मेरे साथ रतिक्रीड़ा करो और नहीं तो मेरी टाँग
 के नीचे से निकल जाओ ॥ २८ ॥ टाँग के नीचे से वह जाय जो केलिक्रीड़ा
 न जानता हो और नपुंसक की तरह रात भर बैठकर रात्रि का उपभोग न
 कर सकता हो । मैं तो धर्म का बँधा तुम्हारे साथ भोग नहीं कर रहा हूँ और
 यश-अपयश से अत्यधिक डर रहा हूँ ॥ २९ ॥ तुम अनेकों यत्न कर लो पर
 मैं तुम्हें आज भोगे बिना नहीं छोड़ूँगी । आज मैं अपने हाथ से पकड़कर सारी
 रात तुमको चूर-चूर करूँगी । हे मित्र! मैं तुम्हारे लिए काशी में आरा से चिर
 जाऊँगी और धर्मराज की सभा में मैं खड़ी होकर जवाब दूँगी ॥ ३० ॥
 हे प्रियतम! आज तुम्हारे साथ रुचिपूर्वक शय्या-गमन करूँगी और मनोनुकूल
 भोग भोगूँगी । आज रात तुम्हारे साथ संभोग करके मैं तुम्हारे सौंदर्य को और
 बढ़ा दूँगी और तुम्हारे साथ मिलकर कामदेव का दर्प भी दूर कर दूँगी ॥ ३१ ॥

अब ही चोरि चोरि कहि उठिहौ। तुहि को पकरि मारि ही
 सुटिहौ ॥ ५५ ॥ ॥ दोहरा ॥ हसि खेलो सुख सों रमो कहा करत
 हो रोख। नैन रहे निहुराइ क्यो हेरत लगत न दोख ॥ ५६ ॥ याते
 हम हेरत नही सुनि सखि हमरे बैन। लखे लगन लागि जाइ जिन
 बडे बिरहिया नैन ॥ ५७ ॥ ॥ छपै छंद ॥ दिजन दीजियहु दान द्रुजन
 कहि द्रिशटि दिखैयहु। सुखी राखियहु साथ शत्रु सिर खड़ग बजैयहु।
 लोक लाज कउ छाडि कछू कारज नहि करियहु। परनारी की सेज
 पाव सुपने न धरियहु। गुर जबते मुहि कह्यो इहै प्रन लयो सु
 धारै। हो पर धन पाहन तुलि त्रिया पर मात हमारै ॥ ५८ ॥
 ॥ दोहरा ॥ सुनत राव के बच स्रवन त्रिय मनि अधिक रिसाइ। चोर
 चोर कहिकै उठी सिक्खन दियो जगाइ ॥ ५९ ॥ सुनत चोर को बच
 स्रवन अधिक डर्यो नरनाहि। पनी पामरी (पू० अ० ८४२) तजि भज्यो
 सुधि न रही मन माहि ॥ ६० ॥

॥ इति स्त्री चरित्र पख्याने त्रिया चरित्रे मंत्री भूप संवादे इकीसवों चरित्र
 समापतम सतु सुभम सतु ॥ २१ ॥ ४३८ ॥ अफजू ॥

तुम हँस-खेलकर सुखपूर्वक रमण करो; क्यों रुष्ट होते हो। मेरे नयन तुम्हें
 बुला रहे हैं क्या इन्हें देखकर तुम्हें कष्ट नहीं होता ॥ ५६ ॥ इसीलिए हे सुन्दरी!
 मैं तुम्हारी ओर देख नहीं रहा हूँ; क्यों ये नयन बड़े विरही होते हैं, कहीं
 देखते-देखते लग ही न जायें ॥ ५७ ॥ ॥ छप्पय छंद ॥ विप्रों को दान दिया
 जाता है और दुर्जनों को आँखें दिखाई जाती हैं। मित्रों को सुख दिया जाता
 है और शत्रु के सिर पर खड़ग से बजाकर वार किया जाता है। लोकलाज का
 कोई भी कार्य नहीं किया जाता है, इसलिए परनारी की शय्या पर भूलकर
 स्वप्न में भी पाँव नहीं रखा जाता है। गुरु ने जब से यह उपर्युक्त प्रण
 करवाया है तब से पराया धन मेरे लिए पत्थर के समान और परनारी
 माता के समान है ॥ ५८ ॥ ॥ दोहरा ॥ राजा के वचन सुनकर स्त्री मन में
 अत्यधिक क्रोधित हो उठी और 'चोर-चोर' की पुकार कर उसने सिक्खों को
 जगा दिया ॥ ५९ ॥ वह राजा 'चोर-चोर' पुकार कानों से सुनकर अत्यधिक
 डर गया और सुध-बुध भूलकर जूता छोड़कर भाग निकला ॥ ६० ॥

॥ श्री चरित्रोपाख्यान के त्रिया-चरित्र के मंत्री भूप संवाद में इक्कीसवें चरित्र की

शुभ सत् समाप्ति ॥ ३१ ॥ ४३८ ॥ अफजू ॥

अथ बाईसवों चरित्र कथनं ॥

॥ दोहरा ॥ सुनत चोर के बच स्रवन उठ्यो राइ डर धार ।
भज्यो जाइ डर पाइ मन पनी पामरी डारि ॥ १ ॥ चोरि सुनत जागे
सभै भजै न दीना राइ । कदम पाँच सातक लगे मिले सिताबी
आइ ॥ २ ॥ ॥ चौपई ॥ चोर बचन सभ ही सुनि धाए । काढे खड़ग
राइ प्रति आए । कूकि कहैं तुहि जान न दैहैं । तुहि तसकर
जमधाम पठैहैं ॥ ३ ॥ ॥ दोहरा ॥ आगे पाछे दाहने घेरि दसो दिस
लीन । पैड भजन कौ ना रह्यो राइ जतन यों कीन ॥ ४ ॥ बाकी
कर दारी धरी पगिया लई उतारि । चोर चोर करि तिह गह्यो द्वैक
मुतहरी झारि ॥ ५ ॥ लगे मुतहरी के गिर्यो भूमि मूरछना
खाइ । भेद न काहूँ नर लह्यो मुसकैं लई चढ़ाइ ॥ ६ ॥ लात
मुसट बाजन लगी सिख्य पहुँचे आइ । भ्रात भ्रात त्रिय कहि रही
कोऊ न सक्यो छुराइ ॥ ७ ॥ ॥ चौपई ॥ जूती बहु तिह मूँड
लगाई । मुसकैं ता की ऐठ चढ़ाई । बंदसाल तिह दिया पठाई ।

बाईसवाँ चरित्र-कथन

॥ दोहा ॥ चोर की बात सुनकर राजा डरकर उठा और जूता भी
भूलकर भागने लगा ॥ १ ॥ चोर की पुकार सुनकर सभी जग गए और लोगों
ने राजा को भागने नहीं दिया तथा पाँच-सात कदम के बाद ही उससे आ
मिले ॥ २ ॥ ॥ चौपाई ॥ 'चोर' की पुकार सुनकर सभी भागे और उस राजा
के खिलाफ तलवारें निकाल लीं । वे लोग चिल्लाने लगे कि जाने नहीं देंगे और
हे तस्कर! तुम्हें यमलोक भेजेंगे ॥ ३ ॥ ॥ दोहा ॥ आगे-पीछे, दायें-बायें सभी
दिशाओं से उसे घेर लिया । राजा ने यत्न तो किया पर भागने के लिए कोई
रास्ता नहीं बचा ॥ ४ ॥ लोगों ने हाथ पकड़कर उसकी दाढ़ी पकड़ ली और
उसकी पगड़ी उतार ली । उसे 'चोर-चोर' कहकर दो-तीन डंडे मारकर
पकड़वा लिया ॥ ५ ॥ डंडा लगने से राजा धरती पर गिर पड़ा और मूर्च्छित
हो गया । लोगों में कोई भी रहस्य को न समझा और उन्होंने राजा के हाथ
बाँध लिये ॥ ६ ॥ लात और मुक्के चलने लगे तथा अन्य शिष्य भी आ पहुँचे ।
स्त्री भाई-भाई चिल्ला रही थी (तो लोगों ने समझा कि इसके भाई ने चोरी
की है अतः उसके भाई को पकड़ लिया) और उसे कोई न छुड़ा सका ॥ ७ ॥
॥ चौपाई ॥ उसके मुँह पर बहुत से जूते मारे गए और उसके हाथ बाँध लिये

आनि आपनी सेज सुहाई ॥ ८ ॥ इह छल खेलि राइ भज आयो ।
बंदसाल त्रिय भ्रात पठायो । सिख्यन भेद अभेद न पायो । वाही कौ
तसकर ठहरायो ॥ ९ ॥ १ ॥

॥ इति स्त्री चरित्र पख्याने त्रिया चरित्रे मंत्री भूप संवादे बाईसवों चरित्र
समापतम सतु सुभम सतु ॥ २२ ॥ ४४७ ॥ अफजू ॥

अथ तेईसवों चरित्र कथनं ॥

॥ चौपई ॥ भयो प्रात सभ ही जन जागे । अपने अपने
कारज लागे । राइ भवन ते बाहर आयो । सभा बैठ दीवान
लगायो ॥ १ ॥ ॥ दोहरा ॥ प्रात भए तवनै त्रिया तिह तजि रिस
उपजाइ । पनी पामरी जो हुते सभहिन दए दिखाइ ॥ २ ॥ ॥ चौपई ॥
राइ सभा महि बचन उचारे । पनी पामरी हरे हमारे । ताँहि सिख्य
जो हमें बतावै । ता ते काल निकट नहि आवै ॥ ३ ॥ (मू० अ० ८४३)
॥ दोहरा ॥ बचन सुनत गुर बक्त्र तें सिख्य न सके दुराइ ।

गये । उसे बंदीगृह भेज दिया और वह स्त्री भी अन्ततः अपने पलंग पर सो
गई ॥ ८ ॥ इस प्रकार यह प्रपंच खेलकर राजा भागकर आ गया और बंदीगृह
में उस स्त्री का भाई भेज दिया गया । कोई शिष्य रहस्य को न जान सका
और उसके भाई को ही सबने चोर ठहरा दिया ॥ ९ ॥ १ ॥

॥ श्री चरित्रोपाख्यान के त्रिया-चरित्र में मन्त्री-भूप-संवाद में बाईसवें चरित्र की
शुभ सत् समाप्ति ॥ २२ ॥ ४४७ ॥ अफजू ॥

तेईसवाँ चरित्र-कथन

॥ चौपाई ॥ प्रातःकाल सब जगे और अपने-अपने कामों में लग गए ।
राजा भी अपने भवन से बाहर आया और सभा में बैठा ॥ १ ॥ ॥ दोहरा ॥
प्रातःकाल उस स्त्री ने प्रेम त्यागकर क्रोध में आते हुए वे जूते सबको दिखा
दिए ॥ २ ॥ ॥ चौपाई ॥ इधर राजा ने सभा में कहा कि कोई हमारा जूता
चोरी करके ले गया है । जो शिष्य उस व्यक्ति के बारे में (पता लगाकर)
बताएगा, मृत्यु उसके निकट नहीं आएगी ॥ ३ ॥ ॥ दोहरा ॥ गुरुमुख से वचन
सुनकर सिख छुपा न सके और जूते-कंबल समेत उस स्त्री के बारे में बता

पनी पामरी के सहित सो त्रिय दई बताइ ॥ ४ ॥ ॥ चौपई ॥ तबै
 राइ यौ बचन उचारे । गहि ल्यावहु तिह तीर हमारे । पन्ही पामरी
 सँग लै ऐयहु । मोरि कहे बिनु त्रास न दैयहु ॥ ५ ॥ ॥ दोहरा ॥
 सुनत राइ के बचन को लोग परे अरराइ । पन्ही पामरी त्रिय सहित
 ल्यावत भए बनाइ ॥ ६ ॥ ॥ अड़िल्ल ॥ कहु सुंदरि किह काज बस्त्र
 तैं हरे हमारे । देख भटन की भीरि त्रास उपज्यो नहि थारे । जो
 चोरी जन करै कहौ ता कौ क्या करियै । हो नारि जानि के टरौ
 नतर जिय ते तुहि मरियै ॥ ७ ॥ ॥ दोहरा ॥ पर पियरी मुख पर
 गई नैन रही निहुराइ । धरक धरक छतिया करै बचन न भाख्यो
 जाइ ॥ ८ ॥ ॥ अड़िल्ल ॥ हम पूछहिगे याहि न तुम कछु भाखियो ।
 याही को घर माँहि भली बिधि राखियो । निरनौ करिहैं एक इकांत
 बुलाइकै । हो तब दैहैं इह जान हिदै सुखु पाइकै ॥ ९ ॥ ॥ चौपई ॥
 प्रात भयो त्रिय बहुरि बुलाई । सकल कथा कहि ताँहि सुनाई । तुम
 कुपि हम परि चाहित बनायो । हमहूँ तुम कह चरित दिखायो ॥ १० ॥

दिया ॥ ४ ॥ ॥ चौपाई ॥ तब राजा ने कहा कि उसे पकड़कर हमारे पास ले
 आओ । कंबल, जूता साथ ले आना और मेरे कहे बिना उसे डराना-धमकाना
 नहीं ॥ ५ ॥ ॥ दोहरा ॥ राजा के वचन सुनकर लोग टूट पड़े और कंबल-जूते
 समेत उस स्त्री को ले आए ॥ ६ ॥ ॥ अड़िल्ल ॥ हे सुन्दरी! बताओ तुमने मेरे
 वस्त्र क्यों चुराए । इन शूरवीरों को भीड़ (पहरा) देखकर भी तुम्हें डर नहीं
 लगा । जो चोरी करे उसे क्या सज़ा दी जानी चाहिए । तुम्हें स्त्री जानकर
 छोड़ देता हूँ अन्यथा तुम्हें मार डालना चाहिए ॥ ७ ॥ ॥ दोहरा ॥ उसका चेहरा
 पीला पड़ गया और आँखें फाड़-फाड़कर देखने लगी । उसकी छाती धड़कने
 लगी और उसके मुँह से बोल नहीं निकल रहा था ॥ ८ ॥ ॥ अड़िल्ल ॥ हम
 तुमसे पूछ रहे हैं पर तुम कुछ नहीं कह रही हो । ठीक है तुम्हारा निर्णय
 एकान्त में किया जायगा और तब तुम्हें बिना किसी कष्ट के जाने दिया
 जायगा ॥ ९ ॥ ॥ चौपाई ॥ प्रातः उस स्त्री को पुनः बुलाया गया और उसे सब
 कुछ बताया गया । तुमने हमारे ऊपर कुपित होकर हमें जाल में फँसाया; परन्तु
 हमने भी तुम्हें चक्कर में डाल दिया ॥ १० ॥ तब उसका भाई बंदीगृह से छोड़

ਕੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿਦਵਾਨ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਪ ਕੌਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ?

Approved for use in School Libraries by the Director of Public Instruction, Punjab, vide circular No. 4550-2/34-53-E-14154 Dated Oct., 1938.		
PUNJAB REFERENCE LIBRARY ਲੇਖ ਸੂਚੀ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ੧੯੫੬		
੧. ਸੰਖਾਬੰਦੀ ਨੋਟ	ਸੰਖਾਬੰਦੀ	੧
੨. ਸੂਬਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਕਿਲੇ	"	੨
੩. ਦੇਸ਼ ਹੁਸੇ ਦੀ ਖਰ ਭਰੇ ਹਨ?	ਸ: ਅਮਰ ਸਿੰਘ 'ਦੁਸ਼ਾਂਬ'	੧੦
੪. ਇਨ ਲਈ ਦੀ ਆਇਆ (ਬਾਇਬਲ)	ਸ: ਰਾਮ ਸਿੰਘ 'ਨਿਰਮਲਾ'	੧੩
੫. ਸਾਰੇ ਪੁਸ਼ਟਾਨ	ਸ: ਰਵੇਲ ਸਿੰਘ	੧੪
੬. ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ	ਪ੍ਰੋ: ਰਾਮ ਸਿੰਘ	੧੫
੭. ਰਾਮ ਸੁਨਾਰ	ਸ: ਰਾਮ ਪੁਸ਼ਟਾਨ ਸਿੰਘ ਐਮ. ਏ.	੨੩
੮. '੧੮ਵੀਂ' ਸਦੀ ਦੀ ਇਸ ਪੁਸ਼ਟਾਨ ਦਰਸਾ	ਪ੍ਰੋ: ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ 'ਪਦਮ'	੩੨
੯. ਅਮਰ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਰਚਨਾਤਮਕ	ਸ: ਅਮਰ ਸਾਹਿਤ ਸਿੰਘ 'ਵੀਰ'	੪੧
੧੦. ਵਿਦਿਆ ਪਤੀ-ਕੀ ਕਾਨੂੰ ਕੋਰਿੰਗ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਪ੍ਰੋ: ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ	੫੧
੧੧. ਸਿਖ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਚਰਚੇ ਦੀ ਸਿੱਖਾ ਵਿਚ ਜਲੂਸੀ ਇਨਤੀ	ਸਰਬਤੁ ਸੁੰ: ਕ੍ਰਮ: ਪ੍ਰੋ: ਰਮੇਸ਼ੀ	੫੪
੧੨. ਨਿਰਮਲਾ ਤੇ ਕੁਝ ਧਰਮ ਪੁਸ਼ਟਾਨ	ਸ: ਰਮੇਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਕੋਰਟੀ	੫੫
੧੩. ਅਨੰਤਰ ਦਾ ਰਚਿਤਮ	ਪ੍ਰੋ: ਰਮੇਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਐਮ. ਏ.	੬੩
੧੪. ਸ: ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਦੁਸ਼ਾਂਬ' ਦਾ ਵਿਆਨ		੭੧

ਦਾ ਹੀ ਕਿਸੀ ਮਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜੋ ਛੇ ਹਜ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਅੰਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਮਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੈਰਾਪ ਨਾ ਕਰੋ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਖਰੀਦੋ।

ਕਿਸੇ ਉਪਰਾਲੇ ਕਾਰੀ ਮਨੁਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਅਜੇਹੀ ਹਾਲਤ ਲਈ ਰਾਖ ਦੀ ਹੋਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਨੁਖ ਕਿਸ ਦੇ ਰਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ਹੈ ਤੇ ਕਿਸਾਨੀ ਤੋਂ ਖੁੰਭੇ ਹੋ ਕਿਸਾਨਤ ਵਿਚ ਬਲਾ ਲੱਗੇ ਹੈ। ਹਜ਼ਾਰ ਨੇ ਸੈਰਾਪੀਆਂ ਵਾਂਗ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਬਦਲ ਲਈ ਘਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਸੋਚਣ ਵਿਚ ਰਾਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜੋਗੀਆਂ ਵਾਂਗ ਅੰਤ ਸੋਚ ਸੋਚ ਹੋ ਰਾਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਕਿਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸਤ ਸਫਲ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੀ ਯੋਗ ਵਰਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਜੁਮੇਬਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸਾਨੀਆਂ। ਪਰ ਜਿਥੇ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਬਦਲ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕੀਤਾ ਆਪਣੀ ਰਾਗ ਨ ਆਉਂਦੇ।

ਭਰੇ ਸਮਝਦੀ ਵਿਚ ਇਹ ਲੱਗਦੀ ਤੇ ਮਾਲਦਾਰ ਮੁਰਿਆਰ ਆਪ ਤੇ ਆਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਸੁਲਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸੁਖਾਨੀ, ਆਪਣੇ ਹੁਸਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਨ ਦਾ ਜਾਤ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਾ ਜਤਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਆਪ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਰਾਗ ਮੁਰਿਆਰ ਤੀਰੋਂ ਛੁਟਦੀ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਸੋਚਿਓ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਹੈ—“ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਜੁਮੇਬਾਰੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਹੁਸਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਮੁਰਿਆਰ ਹੋਰ ਸਭ ਗੁਣ ਜਤ ਸਭਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹੁਸਨ ਤੇ ਸੁਖਾਨੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਉਸ ਤੋਂ ਜੁਮੇਬਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਕੇ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਇਸੇ ਹੀ ਆਪਣਾ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਨੇ ਪੁਰਾਨਾ ਭਰਾ ਦਾ ਹੀ ਹਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੁਟਾ ਦੀ ਰਾਗ ਇਸ ਕੋਲੋਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਆਪਣੀ ਵਿਸਤਰ ਲਾਗ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਇੰਤਜ ਨਹੀਂ ਲਾਗ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਹੁਣ ਹੀ ਰੋਲਾ ਪਾਉਣ ਲਗੀ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੀਨੀ ਮਾਗਦੀ ਤੇ ਬਹਾਨੀ ਕਿ ਇਸੇ ਭਰਾ ਦੇ ਗੁਣ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਰਾਗ ਲੱਗੇ ਇੰਤਜ ਤੇ ਹੋਰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਤੇਰੀ ਗੁਮਰਾਹੀ ਦੇ ਆਦਰ ਨੂੰ ਹੋ ਮਿਟਾ ਵਿਚ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਆਂਗੀ। ਜੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮਝੋ, ਹਨ ਨਾ ਕਰੋ। ਮਨ ਜਾਨ ਤੇ ਆਪਣੀ ਇਕਤ ਸਫਲ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲੱਗਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ। ਜੇਹਾ ਸੋਚ ਕੇ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਦਾ ਗੁਮਰਾਹੀ ਹੈ—

ਸਹੀ ਮਨ ਦਾ ਮਨ ਤਿਆਗਦੀ ॥

ਜਾਗੁ ਹੁੰਦੇ ਮੇਰੇ ਦੁਰਮਨ ਦੀ ਰਾਤੇ ਅਹਿਲਿਸ ਭਾਗਦੀ ॥ ਆਪਣੀ ॥

‘ਰੁਕਮਿਣ ਪੁਲਾਸ’ -੨੬- ਭਰਵਰੀ ੧੯੫੯

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਪਦਮ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਰਸ਼ਨ'

ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਹਿਤ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਪਦਮ ਦੀ ਰਚਿਤ ਪੁਸਤਕ 'ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਰਸ਼ਨ', ਤੀਜੀ ਐਡੀਸ਼ਨ, 1990 ਵੱਲ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ :

ਅ. ਅਧਿਐਨ ਖੰਡ

8. ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨ

- ਸਫ਼ਾ 125 - ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕੁਝ ਆਪ ਬੀਤੀਆਂ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਥਾਂ ਥਾਂ ਆਏ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਹੀ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਨੰਦਪੁਰ ਦੇ ਕਈ ਚਲਿੱਤਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ 16, 21, 22, 23 ਆਦਿ। 15 ਨੰਬਰ ਕੀਰਤਪੁਰ ਦਾ ਹੈ।
- ਸਫ਼ਾ 131 - 5. ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਨੰਦਪੁਰ ਯਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨਯ ਪੁਰਖ ਯਾ ਉਤਮ ਪੁਰਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 16, 20, 21, 22 ਚਰਿੱਤਰ ਯਾ 71 ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ।

ਮੈਂ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਜਿਹੇ ਲੇਖਕ ਤਾਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਟਕਸਾਲੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸਰੇਆਮ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਹੱਡ-ਬੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਉਸ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕਿ ਇਹ ਲੇਖਕ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਖੁਲੇਆਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਐਸੇ ਚਰਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਜਦਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਹੀ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਆਪ ਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਤੇ ਲੇਖਕਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਰਿੱਤਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਘੋਰ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ?

ਵੈਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪਿਆ ਲੇਖ

ਇੰਟਰਨੈਟ ਦੀ ਵੈਬਸਾਈਟ www.singhsabhacanada.com 'ਤੇ ਲੇਖ 9 ਵਿੱਚ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਸਮਰਾ ਨੇ ਅਨੂਪ ਕੌਰ ਦੀ ਵਾਰਤਾ ਨੂੰ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਮੁੱਖ ਸ੍ਰੋਤ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ 'ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਪਦਮ' ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਿਖਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਦੁਖ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਅਨੂਪ ਕੌਰ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਗਰਲ-ਫਰੈਂਡ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਖ ਦਾ ਉਤਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਹੁਬਹੂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

Anoop Kaur, Girlfriend of Guru Gobind Singh (as per Piara Singh Padam)?

- Gurpreet Singh Sumra

Piara Singh Padam, a well known writer who has written many books. In one of his books titled "Dasam Granth Darshan", Padam has crossed all the limits by saying that some of the sexcapades in erotica known as Charitropakhyan from Sexy Granth also known as Dasam Granth are actual stories, that occurred with Guru Gobind Singh himself.

The stories according to Padam that happened with Guru Gobind Singh ji are eroticas/charitars 16,21,22 and 23 from eroticpakhyan/charitropakhyan.

We will talk about the story of Anoop Kaur, which is in erotica 21, but briefly touch the other erotica/charitar which Padam has attributed to Guru Gobind Singh ji.

Erotica/Charitar 16 :

Dohara

“teer satudary ke huto rehat raye sukh paye
Darab het tih thaur hi ramjani ik aayi...”

Story in brief :

Note : King/raja as per Padam is Guru Gobind Singh

A king used to leave happily by the bank of satluj river ,where a prostitute came to live.She was very beautiful, she got attracted towards Raja, but Raja didn't give a damn about her. Then she made the appearance of jogi(hermit) and went into the court of Raja. Raja saw that jogi and thought that he should learn some “jantar mantar “ from that jogi.

So secret arrangements were made and at midnight Raja went there to learn Jantar Mantar. Jogi told Raja to bring Rice,flowers and GOOD ALCOHOL/SHARAB. Then Jogi told King that I will show you magic/chamatkar, I will change gender, as male I will teach you Jantar Mantar and as female I will have sexual intercourse with you.

King said one who teaches Mantar is like Father and Mother, how can I have Sexual Intercourse with you?

Then jogi said that I made this appearance to meet you, now have sex with me, come and lie down on my bed.

If you will try to run then I will make noise and will get you caught as thief and if you will

not have SEX with me then I will hurl abuses at you.

Then she pleads with King to have Sex with her, King then tells her that I came to learn Mantar, I will not have sex with you. She tried all the means but could not convince the King to have sexual intercourse with her.

Then she went out and started shouting chor-chor/thief, listening to it people came there. Then she told(people) them that I was just shouting as I had a bad dream. When people left, she told King, that have Sex with me or I will get you caught.

Then king thought that I am in a tight position, if I will have intercourse with her, and if a son is born he will become a pimp and if daughter is born she will become a prostitute.

So King told her to bring “post,bhang,afim,sharab” marijuana,opium,alcohol

Dohara

"Post,bhang,afeem bahu gehari bhang ghutaai

Turat taran layawat bhai mad sat waar chuaai"

Alcohol was obtained after seven rounds. Then after consuming these intoxicants she passed out, then King gave her 60 mohars and ran away.

Erotica/Charitar 21, 22, 23 :

There was a rich lady Anoop kaur, in Anandpur. She was attracted towards Guru Gobind Singh, so she called Magan Das ,Guru Saabs Servant and sent a message that if Guru Gobind Singh ji wants to learn Bhagauti Mantar, then Guru Saab should go and meet her at night.

When Guru Gobind Singh reached there She said she wants to have sexual intercourse with Guru Gobind Singh ji, when Guru saab refused then she said that you should then pass through(under) my legs. Guru Gobind Singh ji said ,that person will pass through your legs who is impotent and can't perform sexually:

"Noop kaur yo kahi bhog mau so piye kariye...

aaj humare saath mitar ruchi so rat kariye

ho natar chhado tang tare abb hoye nikariye...

Tang tare so jaayi kel ke jahe na aawe

Baith nipunsak rahe rain sigar na bajawe..."

(charitar 21, part 27-29)

Then when she could not convince Guru Gobind Singh ji, she started shouting chor-chor/ thief, Guru Saab started running but was chased and surrounded by other people. Then Guru Gobind Singh ji slapped her brother and took off her brothers turban and told people that this is the thief. Guru Gobind Singh left his shoe there.

Then in the morning Guru Gobind Singhji summoned Anoop Kaur to his court, and told her that what you did was not right---, and at the end Guru Gobind Singh ji asked her for forgiveness and fixed a pension of 20,000 rupees half yearly for Anoop Kaur:

"chhima karo ab triya tume batur naa kariye raandh

Bees sahasa taka tise dayi chhimai baandh"

(charitar 23,last part))

Now the point to think is that if this happened with Guru Gobind Singh ji:

1. It means Guru Gobind Singh ji used to tell Sikhs to read and follow Gurbani and himself used to learn Jantar Mantars.
2. Why would Guru Saab learn bhagauti mantr and why would they ask for forgiveness?
3. Great and fearless personality, Guru Gobind Singh, who challenged the tyrant rulers was so afraid of some woman that she started saying chor-chor, and Guru Gobind Singh started running leaving behind his shoes and blanket?
4. Can a woman threaten Guru Gobind Singh, and say that I will get you caught by saying that you are thief?
5. Why did Guru Gobind Singh fixed a pension of 20000?, a large amount even today, not to mention that time.
6. Guru Gobind Singh used to make people consume bhang/marijuana, afeem/opium, sharaab/ alcohol?

This is clearly a writing of some drug and sex addict. Whenever the writer or poet feels urge to have some intoxicants, then starts mentioning them. It is also clear from this Erotica and Sexy Granth/Dasam Granth that the poet used to ENJOY sexual intercourse after consuming intoxicants like bhang, afeem, dode, sharab.

Shame on such Sikhs who say that this is the real story of Guru Gobind Singh ji. Wake up Sikhs! It is high time such writers and writings should be condemned. Such book should not even be there in libraries of Gurdwaras rather they should be burnt and banned from further publications.

Sant Samaj, Dere wale babe, Taksali support this Granth at the behest of Hindutva Agencies, because they don't want Sikhs to read bani in Guru Granth Sahib. They want them to get attached to these sexy stories and want to divide them.

This is the only purpose of the Govt. funded agency called Sant Samaj, to divide Sikhs and declare them as Hindus. Former Sewadar (Jathedar) of Akal Takht Puran Singh openly declared that Sikhs are offsprings of Luv and Kush.

This Sexy Granth also declares that Guru Nanak is from the family/khandaan of Luv and Guru Gobind Singh from the family of Kush?? Message is clear, Sant Samaj, Govt. funded agency, wants to declare Sikhs as Hindus. I will write in other article about this Luv Kush story.

It is the duty of every Sikh to challenge who so ever says that this Sexy Granth is the pen man ship of Guru Gobind Singh.

<http://www.singhsabhaCanada.com/Articles/9>

ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਰਮੌਰ ਜਥੇਬੰਦੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਲੇਖ ਦਾ ਕੋਈ ਜੁਆਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਾਰਤਾ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ?

ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਨਾਮ

ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਨਾਮ ਬਚਿੰਤਰ ਨਾਟਕ ਤੋਂ ਬਦਲਦਾ ਹੋਇਆ ਅੱਜ ਕਲ ਇਸਨੂੰ

ਦਸਮ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਵਜੋਂ ਛਾਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਨਹੀਂ ? ਜੇ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਕੀ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਿਆ ਹੈ ?

ਗਿਆਨੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਾਬਤ

ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਗਿਆਨੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਸੀ.ਡੀ. ਨੱਥੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਥੇਦਾਰ ਦੀ ਆਚਰਣ-ਹੀਨਤਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਬਾਰੇ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪ ਨੇ ਇਸ ਬਾਬਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸਦਾ ਕੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ? ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾ ਕੇ 'ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ' ਦੇ ਲਫਜ਼ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।